

BENŐ ATTILA
(a bűvész és a nyúl hiánya)

*Ha a frakk ujjában
vagy a kalapban
semmiféle eleven
nyúl már nem lappang,*

*az írástudók
új nézetet tanulnak:
az igazi mutatvány
csak mímelni a nyulat.*

*Úgy ragadni fülön a semmit,
mintha az valódi nyúl lenne,
és félve kezükben vergődne,
hisz könnyen csalható az elme.*

*Sőt ha elég művelt a közönség
és ha kellően színes a kollázs,
elég egy képzelt kalap
és az emléekben a ficánkolás.*

*Végül már frakk vagy mellény se kell,
(ne múljon ez a fehér ingen)
elég a bűvésznak állni tétlen,
és a nézőkre bízni mindent,*

*mert a fehér nyúl mindig itt van:
a szem várakozásaiban.*

(ingek)

*Az első ingemet anyám adta rám,
könnyen küzdve velem, a kis szörnyel.*

*Az utolsót az öltöztető fogja
szakszerűen, elegáns közönnyel.*

(cseppkőbarlang)

*A barlang cseppkövei
között huzat lebben.
Szállong, suhan a hang
belső üregekben.*

*Útvesztőkön tévelyegve
ismétli magát,
mint száználmas rögeszme.*

*Véletlenül, szabadon
gyűl, terjed a folt
és méreg a falakon.*

*Ismeretlen jelekkel írott
szöveg, belső tájkép:
salétrom-nyomok, kínok,
maradó tünemények.*

*Hogyan és kinek
üzen a véletlen?
(Mégis titkos útja
volna mindeneknek?)*

*Éles, hegyes cseppkövek
oszlopokká, szobrokká
fagyott belső könnyek.*

*Lélegzet-boltozat. Hangok útja
a magas termeken át vezet:
pillanat-évezredek műveit
odafönt nem érinti kezéd.*

Árkossy István: Andrea Mantegna